

De tweeling en... de heks.

"Bedtijd" zei moeder liefdevol. De tweelingen zaten in hun bed de sterren te tellen tot ze erbij in slaap vielen... Midden in de nacht werden ze echter gewekt door een vreemd gezang... Het kwam uit de tuin. Voorzichtig keken ze door het raam en zagen een zingende vrouw. "Misschien heeft ze iets nodig"? opperden de zusjes. Ze gingen naar buiten en stonden plots voor een witte deur, die langzaam openging... Toen verstonden ze de woorden van het lied "Kom alle twee, we gaan naar zee. We houden van de baren en willen overaren". Betoverd door deze zang, stapte Nora door de deur, maar Dora ging gans ontdaan naar bed. Aan tafel bij het ontbijt vertelde ze alles aan haar ouders. Ook zij waren ontsteld. "Ze zullen proberen ook Dora te overhalen, om mee te gaan" zegden vader en moeder tegen elkaar. Vader besloot zich te verstoppen in het tuinkuisje en zou een donker pak aantrekken. Moeder en zus zouden door het raam van de kinderkamer kijken en het spelletje meespelen, door ook bij haar zusje te willen zijn. Toen de maan opkwam, gingen moeder en het tweelingzusje naar de tuin. Ook zij stonden voor de witte deur waardoor Dora onbevreemd doorging. "Kom we moeten ons haasten, want morgenroeg vertrekken we naar zee" zei de vrouw vlug. Vader volgde hun weg met moeder. Van tijd tot tijd schooven donkere wolken voorbij de maan. Uiteindelijk zagen de ouders het huisje waarin de tweeling zich bevond. Uitermate voorzichtig keken ze op afstand naar het raam. Ze kwamen stap bij stap naderbij. De vrouw ontstak een kaars. Ze zagen hoe de vrouw een drankje liet uitdrinken aan de meisjes en bijna onmiddellijk vielen de zusjes in slaap. Toen veranderde de vrouw beetje bij beetje in een lelijke heks. Ze had een tandenloze mond. Het haar was dun en stekelig. Haar kleren waren vuil en smerig. "Morgen moet een meisje koken en wassen, het andere zusje moet nieuwe kleren voor mij naaien" sprak ze halfsluud. Ze nam een slok van een fles waarop stond 'Toverdrank om mooi te zijn'. Op dit ogenblik sprong vader door het raam. Hij sloeg de fles aandiggelen en nam Nora in zijn armen. Moeder volgde en hield Dora op het hart. De heks trachtte wat gemorste toverdrank op te likken, maar sneed zich in haar duim. Een speelse wind doofde de kaars, alsook de laatste adem, van de heks uit.